

OP DE PIJP MET....

Even pauze. Even op de pijp. Bakkie doen, praatje maken. Met en over bijzondere Westlanders. Westlanders met een verhaal. Over Westlandse waarden, en over heden, verleden en toekomst.

Tekst: Esdor van Elten - Foto's: Ton van Zeijl

'Op de pijp met....' is naar een idee van Peter en Ton van Zeijl

Deze keer praten we met:

Peter van der Wel

Peter van der Wel (41) was in het kader van sport altijd al graag bezig met jongeren. Een paar jaar geleden zegde hij zijn baan in de accountancy op om tijd vrij te maken voor studie: richting de mens achter de cijfers, maar ook richting pedagogiek. Vorig jaar meldde hij zich nietsvermoedend aan als vrijwilliger bij School's cool Westland. En voor hij het wist had hij een (parttime) baan als coördinator bij School's cool. Inmiddels is hij daar bijna een jaar aan het werk. "De klik is cruciaal." Peter is single en woont in De Lier.

Fier op De Lier?

Ik ben een geboren en getogen Lierenaar, ja. In een gezin van drie, ik heb een broer en een zus. Mijn moeder was onderwijzeres in het basisonderwijs en mijn vader was tuinder in uiteindelijk mini cymbidiums. Uiteraard bracht ik als kind aardig wat uurtjes op de tuin door. Niet alleen om mee te helpen, maar ook om te spelen: slootje springen, kikkers vangen en hut bouwen. Er stond een tafeltennistafel in de schuur en er hing een zelfgelaste basketbalring. Ik heb goede herinneringen aan die tijd.

Wil je zelf geen tuinder worden?

Nee. Ik had wel groene vingers, voornamelijk van het tomaten plukken, maar tuinder worden zag ik niet zo zitten. Na de Prins Willem Alexanderschool hier in De Lier ging ik naar het VWO op het CLD in Delft. Daarna ben ik agrarische accountancy gaan studeren in Delft. Dat was lekker dichtbij, zodat ik het goed kon combineren met mijn sportactiviteiten.

Was sporten dan zo belangrijk voor je?

Ik ben altijd een enthousiast

sporter geweest. Lekker buiten zijn, bewegen... Ik heb allerlei sporten gedaan: judo, atletiek, hardlopen, wielrennen en volleybal. Ik heb jarenlang training gegeven bij Vollier (nu PQV) en Olympus '70. Momenteel loop ik nog steeds hard, doe een uurtje yoga en beoefen daarnaast op een bescheiden niveau calisthenics. Zoek dat maar eens op, leuke activiteit.

En die trainingen gaf je aan de jeugd...

Ja, voornamelijk aan de jeugd en daar heb ik veel praktijkervaring met coachen opgedaan. Prachtig! Dat vond ik zo leuk, dat ik meer wilde weten over pedagogiek en pubers. Ik heb dat kunnen doen, nadat ik in 2013 mijn baan had opgezegd om mij verder te verdiepen in de psychologische kant van financieel gedrag en fraude. Uiteindelijk heb ik anderhalf jaar gereisd en geleerd. Een kort programma pedagogiek voor adolescenten, gericht op het puberbrein, werd gevolgd door een financieel forensische opleiding waarbij psychologie aandacht kreeg. Naast die studie had ik inmiddels een baan van drie dagen gevonden. Bij de Wollebrandcross kreeg ik ooit een flyer in handen gedrukt over School's cool. Ik wilde wel mentor worden en meldde me aan. Net zoals ik nu bij aspirant-mentoren op bezoek ga, kwam medeoprichter en coördinator van School's cool Westland, Jan Delfgouw, bij mij langs. Hij stond op het punt te stoppen met het coördinatiewerk. Ik wist niet dat er een vacature was, maar als ik het had geweten had ik zeker gesolliciteerd als ik geen werk had gehad. Ik las alsnog de vacature en heb mij uit pure nieuwsgierigheid naar het project als kandidaat aangemeld.

En nu ben jij de enige betaalde kracht...



Daar had ik dus best even moeite mee. Ik zocht vrijwilligerswerk, en betaald worden om een vrijwilligersorganisatie te coördineren is bijzonder. "Accepteer nou maar dat het een betaalde baan is", zeiden ze tegen mij. Met de toevoeging dat de vacature voor twintig uur was, maar dat je het daarin nooit zou redden, dus dat vrijwilligerswerk zou er toch wel komen. (Lacht) Gelijk hadden ze! Gelukkig heb ik vanaf het begin open kaart gespeeld met mijn andere werkgever en daardoor kon ik daar een dag minder gaan werken begin dit jaar en besteed ik de rest van de week aan School's cool.

Wat doe je daar?

Mijn taak bestond afgelopen jaar voor een belangrijk deel uit het intern proberen de organisatie zodanig in te richten, dat die voorlopig toekomstbestendig is. Inmiddels is er een team van vier mentorcoördinatoren. Ieder begeleidt een eigen groep mentoraten en achtervang voor mentoren. Daarnaast organiseren wij intervisie- en kennisavonden voor de mentoren. Ik ga bij aspirant-mentoren op huisbezoek om hun verhaal te horen. Daarnaast doe ik bankzaken in overleg met de penningmeester, overleg ik met fondsen, en treed ik naar buiten om ons project bekender te maken. Contact met School's cool Nederland en sponsors zoals de Stichting Kinderpostzegels, de gemeente Westland en diverse andere organisaties hoort daar ook bij. Mijn achtergrond in cijfers komt daarbij prima van pas.

Wat voor soort project is School's cool eigenlijk?

School's cool is feitelijk een maatjesproject. Onze vrijwilligers helpen kinderen die dat nodig hebben om de stap naar het voortgezet onderwijs, dus van groep acht naar brugklas, zo goed mogelijk te kunnen maken. Helpen voorkomen dat het kind uitvalt of onderpresteert. Vooral door planning en structuur aan te leren brengen in het maken van huiswerk. Ieder kind leert zo op zijn of haar eigen niveau leren. En daarnaast ben je als mentor praatpaal en vraagbaak voor de

scholier, ook voor zaken die met vrijetijdsbesteding te maken hebben. Onze mentoren zijn de kern van het project. Het zijn mensen die er voor gaan om een scholier gedurende maximaal anderhalf jaar te begeleiden. Geduld, rust, coachend vermogen, inlevingsvermogen, je mannetje staan gecombineerd met een gezonde dosis humor zijn daarbij gewenste eigenschappen.

Doe je nog iets met je pedagogische kennis?

Jazeker. Samen met afwisselend

Maar je kunt niet iedere voordracht matchen, begrijp ik...

Inderdaad. Momenteel lopen er van het jaar 2015-2016 nog 22 mentoraten en voor 2015-2016 hebben we nu 16 kinderen een thuismentor toe kunnen wijzen. Daarnaast staat een aantal kinderen op de reservelijst. Als zich een voor die kinderen geschikte mentor aandient kunnen wij die ook matchen. We hebben momenteel iets minder dan 40 mentoren. Dat is krap. Ik zou graag willen dat we over een



één van de mentorcoördinatoren voer ik gesprekken met de gezinnen. De kinderen die door de scholen voorgedragen worden zijn daarbij aanwezig. Wij willen een idee hebben van wie het kind is, voordat een match kan worden gemaakt met één van onze vrijwilligers. Die match, of beter die 'klik', is cruciaal. Daarnaast is het belangrijk om de gezinssituatie in kaart te brengen. Je kunt niet elke vrijwilliger in elke situatie neerzetten.

Wat voor situaties kom je als mentor dan tegen?

Voordrachten zijn altijd gebaseerd op de criteria zoals die bij de scholen bekend zijn. De gezinssituaties verschillen van heel plezierig tot droevig, en van eenvoudig tot complex. Vaak is het een combinatie van factoren, waarbij wij niet op de stoel van professionele hulpverlening gaan zitten. Liefst zouden we elke voordracht matchen, want eigenlijk is geen enkele voordracht ongegrond. Scholen weten heel goed wie ze voordragen.

ruimere pool aan vrijwilligers kunnen beschikken. De meeste vrijwilligers begeleiden na hun eerste mentoraat een volgende leerling. En uiteraard wordt in overleg een jaar pauze ingelast of stoppen mentoren. Wij zijn afhankelijk van het aantal voordrachten en het aantal beschikbare mentoren. Dus ja, soms moet je 'nee' zeggen. Heb je voor de dit jaar vervroegde aanmelddatum van 1 maart aangemeld, dan heb je eenvoudigweg de meeste kans op een mentor. Mentoren kunnen dan in juni al kennis gaan maken. Voordragen na 1 maart kan en zal van geval tot geval worden beoordeeld. De kans op een mentor is dan veel minder groot.

En hoe word je mentor?

Verreweg de meeste mentoren komen bij ons via mond-tot-mond en melden zich door het gehele jaar heen aan. Wie nu na het lezen geïnteresseerd is: neem vooral eens een kijkje op www.schoolscoolwestland.nl of neem contact met mij op. Ik ga graag het gesprek met je aan!

